

ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОЩУВАННЯ ГЛИВИ ЗВИЧАЙНОЇ В УКРАЇНІ

Грибовиробництво в Україні знаходиться в започаткованому стані. Ця справа нова та багатогранна, і тому має великий шанс на успіх у прибутковому бізнесі. Гриби, як високообігова, високоврожайна культура можуть претендувати на пріоритетність у агробіотехнологічних виробництвах щодо головних і невідкладних питань у сферах кормовиробництва та тваринництва. Встановлено, що вихід грибного якісного білку на одиницю площі (із 1 га/рік на суху речовину) у 100 разів перевищує лімітований білок ґрунтових рослинних культур [2, с. 105].

Вирощування грибів – екологічно чисте й безвідходне виробництво, яким займається понад 80 країн світу. На сьогодні загальний світовий обсяг їхнього виробництва та споживання становить майже 10 млн т на рік. Передумовою такої тенденції є зростання споживчого попиту на грибку сировину, поява високопродуктивних штамів грибів, розробка нових прогресивних технологій вирощування, екологічна чистота та безпечність грибної сировини [3].

В Україні офіційно дозволено вирощувати два види грибів: печерицю та гливу, при цьому 80 % займають печериці. Однак лише 20 % вирощеної продукції надходить на переробку. Причинами, які стримують їх широке використання, є незначний термін зберігання [4, с. 63].

Глива звичайна відноситься до роду плеврот (Pleurotus), який нараховує 39 видів. Перевагою її є висока швидкість росту міцелію, проста технологія вирощування, утилізація рослинних решток сільського господарства та лісопереробної промисловості. Ці позитивні якості сприяють широкому розповсюдженню гливи звичайної для вирощування в захищеному ґрунті [1, с. 72].

Ефективність виробництва даного гриба, в першу чергу, залежить від виду субстрату, проведенні його ферментації масою від 1 до 5 тонн, що сприяє у підвищенні загальної врожайності і зниженню собівартості грибної продукції та запровадженню технологічних процесів в малому та середньому бізнесі. Процес приготування субстрату в «масі» сприяє підвищенню рентабельності від 40 до 45%.

Гливу звичайну вирощують в спеціальних приміщеннях та діючих теплицях, що вимагає у створенні необхідного мікроклімату. Тривалість одного циклу вирощування залежить від рівня механізації і може коливатися від 8 до 12 тижнів. Тривалість однієї хвилі плодоношення становить 5-7 діб. Аналіз економічних показників, при вирощуванні гливи звичайної в приміщенні напівпідвального типу, визначив доцільність використання солом'яного субстрату. Дослідженнями визначено, що соломі горохову можна використовувати для приготування субстрату до виробництва гриба, де одержано найвищу врожайність по відношенню до соломи ячмінної та пшеничної.

Вирощування гливи складається з наступних етапів: підготовчі роботи, фасування грибних блоків, обростання міцелію в мішках (інкубація), плодоносіння, збір врожаю, переробка і реалізація кінцевого продукту.

У найближчі роки аналітики прогнозують високі темпи росту ринку культивованих грибів за рахунок появи нових видів продукції та стрімкого розвитку консервної промисловості України та росту інвестицій в неї.

Список використаних джерел

1. Вдовенко С. А. Глива звичайна на ринку сільськогосподарської продукції. Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки). 2013. № 1(3). С. 70-76.
2. Дем'яненко М. М. Промислове вирощування гливи на субстраті із соняшникового лушпиння як безвідходна й екологічно обґрунтована технологія. Проблеми відтворення та охорони біорізноманіття України: Матеріали Всеукр. студ. наук.-практ. конф. Полтава: Астроя, 2007. С. 105-107.
3. Дудка И. А. Промышленное культивирование съедобных грибов. Київ: Наукова думка, 1978. 262 с.
4. Нестеренко Н. Виробництво і споживання культивованих грибів в Україні. Товари і ринки. 2011. С. 61-68.